

creationes, dysenterias & alui fluxiones.

Le Vltimo. CAP. CXI.

VLMI & folia & rami & ipse cortex astringendi vim habent. Folia trita ex aceto, ad lepram efficaciter illinuntur, & vulnera glutinant: multò verò magis cortex, si falcia loco circumuoluatur: est enim lori in modum flexilis. Crassior autem cortex in vino aut aqua frigida vnciae pondere potus, pituitam educit. **Quin** & decoctum foliorum aut corticis radicūmve, ossibus fractis si fofus gratia perfundatur, ea celeritùs obducto callo solidat. **Humor** autem qui in folliculis prima germinis eruptione reperitur, faciei illitus, cuti nitorem inducit. Ille idem dum exiccatur, in animalcula culicibus similia resoluitur. Cæterùm recentia folia ad opsonia olerum more vsurpantur.

De lignorum Carie. CAP. CXII.

Quæ verò caries ex veteribus lignis & caudicibus veluti farina colligitur, imposita vlceribus, ea repurgat & ad cicatricem perducit. Eadem serpentina cohibet, cum pari aniso & vino subacta, itidémque trita, linteis indita & inspersa.

De Populo nigra. CAP. CXIII.

POPVLI nigra folia ex aceto imposita, podagricis doloribus auxiliantur: quæ

verò ex ea manat resina, malagmatis am-
 miscetur. Semen ex aceto porum, comitia-
 libus vtile. Fertur populorum lacryma quæ
 secundum Padum amnem destillat concre-
 scere, fieriq; succinum, quod electrum vul-
 go Græcorum, nonnullis chrysoforum,
 appellatur. Id attritu iucundum odorem
 spirat, & colore aurum æmulatur. Tritum
 potumque, stomachi aluique fluxiones
 sistit.

De Arundine. CAP. CXIIII.

IN Arundinum genere quædam nastos, id
 est, plena solidave, appellatur: ex qua sa-
 gittæ factitari solent: altera fœmina, ex qua
 tibiis ligulæ conficiuntur. Alia syringias,
 hoc est, fistulosa, multa carne prædita, geni-
 culis densior, ad librorum scriptiorem ac-
 commodata. Alia denique crassa & conca-
 ua, circum amnes nascens, quæ etiam donax
 & à quibusdam Cypria vocatur. Est & alia
 phragmites, quasi sepimentis idonea, gra-
 cilior, candicans, vulgo nota. Cuius radix
 contrita, ac tum per se, tum cum bulbis im-
 posita, spicula aculeosque corpore extrahit.
 Ex aceto verò, luxata dolorisque lumbo-
 rum demulcet. Virentia porrò folia tusa &
 imposta, tum erysipelatis, tum aliis inflam-
 mationibus medentur. Cortex vltus & ex a-
 ceto illitus, alopecias emendat. Cæterum
 paniculæ

paniculæ flos, si aures intrauerit, exurdat. Eadem quoque præstare valet quæ Cypria arundo dicitur.

De Papyro. CAP. CXV.

PAPYRVS nulli non cognita, ex qua charta paratur. Præcipuæ verò est in Medicina vtilitatis ad laxanda fistularum orificia, si præparata fuerit: hoc est, liquore quopiam macerata, lino fuerit obuoluta, vsque dum inaruerit. Ita enim coarctata si immittatur, humore completur, ac intumescendo fistulas aperit. Habet autem radix alimenti non nihil: quod fit vt eam commendantur Ægyptij succum exugant, commansum reliquum expuant. Ipsi quoque radicibus iidem pro ligno vtuntur. At vsta papyrus dum in cinerem redacta fuerit, depascentia vlcera cum omnium partium, tum oris maximè cohibet. Verùm id melius combusta charta præstat.

De Myrica seu tamarice.

CAP. CXVI.

MYRICA nota arbor est, apud paludes ac resides stagnantesve aquas nascens, fructumque veluti florem ferens compagemuscosum. Gignitur & in Ægypto Syriâque satiuâ quædam, cætera syluestri similis: at fructum ferens gallæ proximum, gustu inæqualiter astringentem, quique vice

gallæ ad oris oculorúmque medicamenta accommodatur. Datur & ad sanguinis excreationes in potu: celiacis quoque & feminis vulvæ profluuiio laborantibus, necnon & contra morbum regium, phalangiorúmque morsus. Impositus etiam œdemata inhibet. Cortex verò eadem quæ fructus præstat. At foliorum decoctum in vino potum lienem lquat, & ore collutum ad dentium dolores salutare est. Quin & in festu mulieribus vulvæ fluxioni opportunis auxiliatur: iis quoque qui pediculos lendelq; gignunt, affulum prodest. Sed & ligni cinis appositus, fluxionem ex vtero sistit. Sunt & qui è caudice calices parent, quibus poculorum vice splenetici vtantur, ceu datus in eiusmodi vasis potus lieni conferat.

De Erica. CAP. CXVII.

ERICÆ fruticosa est arbor, myricæ similis, at longè minor: cuius flore dum vtantur apes, minimè probatū mel efficiunt. Huius tam flos quàm coma serpentium moribus illitu medetur.

De Acacalide. CAP. CXVIII.

ACACALIS, fructus est nascentis in Ægypto fruticis, myricæ fructui quadantenus similis: cuius dilutum ad collyria additur, quæ visus claritati conueniunt.

De

De Rhamno. CAP. CXX.

RHAMNVS frutex est circa sepēs nascens, virgas gerens erectas, spināsque oxyacanthæ modo aculeatas: foliis paruis, oblongis, suppinguibus ac mollibus. Præter hanc altera est candidior: itémque tertia, nigrioribus latioribusque foliis & quadantenus rubentibus, virgultis quinos ferè cubitos longis: spinosioribus quidem, at minùs firmos rigidòsve, minùsque acutos aculeos habentibus. Fructus est latus, candidus, tenuis, folliculi propè figura, verticillo similis. Omnium folia erysipelatis & herpetibus efficaciter illinuntur. Feruntur & huius rami ianuis fenestrisve appositi, veneficorum maleficia depellere.

De Halimo. CAP. CXX.

HALIMVS frutex est circa sepimenta nascens, similis rhamno, subalbidus, sine spinis, foliis oleæ proximis, sed latioribus ac mollioribus. Nascitur in maritimis [locis præruptis] ac sepibus. Eius folia ciborum gratia olerum modo decoquuntur. Radix verò drachmæ pondere in aqua mulsa pota, conuulsa, rupta torminâque mitigat, & lactis vbertatem præstat.

De Paluro. CAP. CXXI.

PALIVRVS frutex est vulgò notus, aculeatus, solidus, cuius semen pingue & li-

G. j.